

може займатися тим видом бізнесу, заради якого створювалося. При цьому саме підприємство як юридична особа залишається. Тому при визначенні економічної безпеки підприємства доцільно виокремлювати безпеку бізнесу, що є ще одним нашим напрямком досліджень.

Вважаємо, економічна безпека підприємства представляє собою такий стан його взаємовідносин зі стейкхолдерами, при якому забезпечується запобігання внутрішнім і зовнішнім негативним впливам з їх сторони і відбувається досягнення цілей бізнесу.

Таким чином, різноплановість інтересів різних груп стейкхолдерів є причиною зниження рівня економічної безпеки підприємства. Завдання підприємства: побудувати відносини зі стейкхолдерами таким чином, щоб вони були зацікавлені у забезпеченні економічної безпеки підприємства. Це стає можливим у тому разі, коли забезпечується їх особиста економічна безпека.

Ефективна реакція та вжиті заходи з усунення конфліктів із стейкхолдерами – перспектива для нашого подальшого наукового дослідження.

Список використаних джерел:

1. Мамонов К.А. Стейкхолдерно-орієнтований підхід в управлінні капіталом брендубудівельних корпоративних підприємств : монографія / К. А. Мамонов; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Х.: ХНАМГ, 2012. – 249 с.
2. Момот Т.В. Стейкхолдер-орієнтований підхід до забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємств: теоретико-методичні засади впровадження / Т.В. Момот, І. О. Філатова, О. О. Конопліна // Актуальні проблеми економіки. – № 8– 2015. – С. 36-44.
3. Нусінова О. В. Побудова ієрархічної структури складових економічної безпеки підприємств підприємств [Електронний ресурс] / О. В. Нусінова, І. Г. Манцуров // Ефективна економіка. – 2011. – № 9. – Режим доступу до журналу : <http://www.economy.nayka.com.ua>
4. Владимиров С.В. Ідентифікація стейкхолдерів за ступенем впливу на економічну безпеку підприємства / С.В. Владимиров // Режим доступу до журналу : http://www.rusnauka.com/14_NPRT_2010/Economics/66967.doc.htm
5. Концептуалізація управління економічною безпекою підприємства: монографія / О. М. Ляшенко. – 2-ге вид., пере - робл. – К. : НІСД, 2015. – 348 с.

Л. В. Кадол,

кандидат технічних наук,

доцент кафедри економіки, організації та управління підприємствами,

В. А. Ковальчук,

доктор технічних наук, проф.,

проф. кафедри економіки, організації та управління підприємствами,

ДВНЗ «Криворізький національний університет»,

м. Кривий Ріг, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ МІСТОУТВОРЮЮЧИХ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Питання землекористування містоутворюючих підприємств є досить цікавим та безперечно актуальним. Грошова оцінка земель відноситься до однієї з найактуальніших задач у здійсненні земельної та економічної реформ в Україні,

так як виступає інтегральною характеристикою кількісних, якісних, економічних, правових, регіональних та інших показників земельних відносин і слугує основою єдиного механізму оподаткування земель. Але досить багато неузгодженостей серед вчених щодо доцільності визначення середньої вартості земель населеного пункту в умовах ринку.

Сучасний Кривий Ріг – це велике індустріальне місто, центр Криворізького залізорудного басейну – найважливішої сировинної бази металургії України. Криворізький індустріальний регіон відіграє провідну роль в економіці України та є основною сировинною базою для розвитку чорної металургії, має стратегічне значення для економічної незалежності та безпеки держави. У Криворізькому басейні розташовано вісім з одинадцяти підприємств України з видобутку та переробки залізорудної сировини. Питома вага гірничо-металургійного комплексу складає 86% загальних обсягів промислового виробництва в місті. Особливістю діяльності гірничовидобувних підприємств є відчуження значних площ земель та виведення їх з сільськогосподарського обороту. Такі площі прив'язані до родовищ корисних копалин та технології їх подальшого перероблення і використовуються за генеральним планом вже протягом 40 - 60 років. Об'єкти гірничого виробництва техногенного походження не підлягають швидкій рекультивації і функціонують до кінця існування підприємства. Дослідженнями щодо еколого-економічної оцінки діяльності гірничорудних підприємств Кривбасу займалися науковці ДП НДГРІ. Так, загальна площа земельного відводу гірничовидобувних підприємств Кривбасу складає близько 32000 га, значна частина якого знаходиться в межах міста. Тільки відвалами гірничо-збагачувальних комбінатів Кривбасу зайнято 6600 га, кар'єрами – 3700 га, шламосховищами – 6050 га. Окрім цього, щільність виробничого фонду «брутто» цих підприємств значно менша за інші об'єкти підприємницької діяльності. Значна кількість інфраструктурних інженерно-технічних мереж (дороги, електро, тепло, газокомунікацій) знаходиться на балансі місцевих органів влади, а обслуговуються гірничовидобувними підприємствами. Містоутворюючі підприємства Кривого Рогу мають складну інженерну підготовку території (комплекс заходів щодо забезпечення придатності територій для виробничої діяльності, захисту їх від несприятливих природних і антропогенних явищ та поліпшення екологічного стану), що потребують значних додаткових капітальних вкладень. Підприємства Криворізького басейну з видобутку та переробки залізорудної сировини знаходяться на земельних ділянках, що мають складні інженерно-геологічні умови, де в результаті розвитку статистичних і динамічних процесів у ґрунтах виникають додаткові деформації, що ведуть до поступової або раптової втрати надійності об'єктів виробництва, підтоплення деформації поверхових шарів ґрунту внаслідок наявності підземних порожнин та зсувів. Тобто припинення діяльності містоутворюючого підприємства вплине на безпеку житлових районів.

Тому, для підприємств, які кваліфікуються як містоутворюючі, необхідно застосовувати особливий режим соціальної відповідальності шляхом підтримання їх платоспроможності, у тому числі і за рахунок надання преференцій у сфері землекористування.